

Az ítélet 2008. 07. 18.-án jogerős!

A Magyar Köztársaság nevében!

A bíróság a Ügyvédi Iroda (; ügyintéző: dr. ()
ügyvéd) által képviselt ()
felperesnek a dr. ügyvéd () által képviselt Pénzügyi
Szervezetek Állami Felügyelete (1013 Budapest, Krisztina krt. 39.) alperes ellen célvizsgálatot
lezáró közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében az alulírott helyen és
napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek
forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéletáblához lehet fellebbezni.
A fellebbezést három példányban a Fővárosi Bíróságon kell előterjeszteni.

I n d o k o l á s

A felperes a 2007. június 14. napján benyújtott bejelentésében a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX.
törvény (továbbiakban: Tpt.) 107. § (6) bekezdése és 396. § (5) bekezdése alapján az

Zrt. szavazati jogainak egy évre történő felfüggesztését és a társaságnál célvizsgálat
lefolytatását kérte az alperestől arra hivatkozással, hogy beleegyezése nélkül 2006. december 31-i
értéknappal az Zrt. az általa képviselt Ltd. értékpapírszámláját

EUR összeggel megterhelte sikerdíj címén. A társaság inkasszót jelölt meg jogcímként
annak ellenére, hogy annak nem volt jogalapja, mert az nem alapul az ügyfelekkel kötött
szerződésen és számlakövetelésen. A jogtalan terhelésekből fakadó kárigényének egyéb jogi úton
történő érvényesítése érdekében megtette a szükséges intézkedéseket. A kérelme a társaságnak, mint
felügyeleti engedéllyel rendelkező tőkepiaci szereplőnek az ügyfelek érdekeinek védelmére
vonatkozó kötelezettségének vizsgálatára irányul. Az Zrt. 2006. évi éves
beszámolója eredménykimutatásának fejezetében az 5. számlaosztály a társaság működéséhez
képest aránytalanul magas összegben került megállapításra, és olyan tételeket tartalmaz, melyek
elfogadhatatlanok egy veszteségesen működő társaság esetében, és súlyosan veszélyeztetik a
társaság prudens működését. A társaság igazgatósága felhívás ellenére sem biztosította a
részvényeseknek a betekintés jogát a társaság gazdálkodásának szempontjából releváns iratokba,
megsértve ezáltal a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (továbbiakban Gt.) 27.
§ (2) bekezdését és a társaság részvényeseinek a felelős vállalatirányítás megvalósításához
szükséges alapvető jogait. A társaság a saját tőkéjének jelentős részét kölcsönbe adta a közvetett
módon a Gt. 52. § (2) bekezdése szerint minősített többséget biztosító befolyással bíró tulajdonosa, a

AG részére, amely társaság ily módon az

Zrt. terhére és saját javára realizált nyereséget. A AG ezt meghaladóan olyan magatartást tanúsított, mely egyértelművé tette, hogy nem áll érdekében a társaságnál történő visszasságok feltárása, a vezető tisztségviselők és a felügyelő bizottsági tagok felelősségre vonása. A társaság 2007. május 8. napján tartott közgyűléséről készült jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy a kisebbségi tulajdonosoknak a törvényes működés érdekében előterjesztett indítványai a AG kizárólagos tulajdonában lévő

Zrt. ellenszavazatai miatt nem kerültek elfogadásra. Mindezen tények kétségessé teszik a befektetési vállalkozás eredményes, megbízható és független tulajdonlására, prudens működésére vonatkozó követelmények teljesítését, mely indokoltá teszi az alperes hatékony intézkedését a társaság ügyfeleinek érdekvédelme miatt.

Az alperes a 2007. június 25. napján kelt számú levelében tájékoztatta a felperest, hogy a hatáskörére, feladataira vonatkozó hatályos jogszabályi rendelkezések nem teszik lehetővé, hogy a felek közötti vitás ügyeket vizsgáljon, illetve eldöntsen. A felperesnek az általa megjelölt kérdésekben lehetősége van a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 18-37. §-aiban szabályozott módon békéltető testülethez fordulni, esetleges kárigényének megállapítását bíróságtól, illetve választottbíróságtól kérheti. Egyúttal tájékoztatta a felperest, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 1999. évi CXXIV. törvény (továbbiakban: PSZÁF tv.) 11/R. § (3) bekezdése alapján Zrt-nél célvizsgálatot indít.

Az alperes az Zrt. befektetési szolgáltatási, kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységvégzése kockázatalapú célvizsgálatának eredményeként a 2007. augusztus 30. napján hozott számú határozatában a társaságnál lefolytatott célvizsgálatot felügyeleti intézkedés alkalmazása nélkül lezárta. Határozatának indokolása szerint 2007. június 26. és 27. napján korlátozott terjedelmű és mélységű, nem teljes körű, kockázatalapú helyszíni célvizsgálatot végzett a társaságnál az ügyfélkövetelések pénz- és értékpapír fedezettségének, az ügyfélvagyon elkülönített kezelésének, az ügyfélvagyon védelmének, valamint a mérleg- és eredménykimutatáshoz kapcsolódó felügyeleti adatszolgáltatás jelentéstáblák nyilvántartásokkal való összhangjának ellenőrzésére, továbbá a tulajdonosi érdekkapcsolatok tisztázására irányulóan. A célvizsgálat a társaságnál nem tárt fel felügyeleti intézkedést szükségessé tevő, jogszabálysértő hiányosságot, ezért a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatási általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 71. § (1) bekezdés alapján a célvizsgálatot felügyeleti intézkedés alkalmazása nélkül lezárta.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Perköltségre igényt tartott. Állítása szerint az alperes a fogyasztói bejelentésére tekintettel a PSZÁF tv. 11/R. § (3) bekezdése alapján a befektetési társaságnál célvizsgálatot indított, tehát a vizsgálat a kezdeményezésére indult, mely a Ket. 29. § (1) bekezdése szerinti fogyasztói bejelentésre, azaz kérelemre indult eljárásfajtanak minősül. A PSZÁF tv. 11/D. §-a alapján az alperesnél a célvizsgálat lefolytatására irányuló eljárást kezdeményező kérelme benyújtásával létre jött az ügyféli minősége. Az alperes eljárása kezdeményezésre is indulhat, és a perbeli esetben megállapítható, hogy az alperes a kérelmére indította meg az eljárást. A Pp. 327. § (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján fennáll a keresetösségi joga az alperes határozatának felülvizsgálata tekintetében, mert a közigazgatási eljárásban ügyfélnek minősült,

illetve jogát, jogos érdekét közvetlenül érintette az alperes határozata. Mint a befektetési társaság tagjának, valamint mint fogyasztónak joga, illetve jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy a befektetési társaság a működése, tevékenysége során betartsa a működésére irányadó jogszabályi rendelkezéseket. Sérelmezte, hogy az alperes a vizsgálati jelentésében nem vizsgálta és nem értékelte a könyvvizsgálói jelentés tartalmát, mely alapján egyértelműen megállapítható, hogy az

Zrt. működésének egyes elemei jogszabálysértőek, és súlyosan veszélyeztetik a társaság prudens működését. Az alperes határozata sérti a Tpt. 339. § (5) bekezdését, mert a tényállás feltárása, az alapján tett megállapítások és a megfelelő felügyeleti szankciók kiválasztása körében nem járt el kellő körültekintéssel, és nem alkalmazott felügyeleti intézkedést a társasággal szemben. A befektetési társaság jogellenesen terhelte meg a bejelentésében megjelölt személyek értékpapírszámláját, mely magatartás jogellenességének vizsgálata a PSZÁF tv. 2 § (2) bekezdése alapján az alperes feladat- és hatáskörébe tartozik. Amennyiben a társaság ügyvitel nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, akkor az alperesnek jogában áll a Tpt. 378. § f) alapján vizsgálni a társaság ügyvitelét, és alkalmazni a törvényben meghatározott intézkedéseket, szankciókat. A kérelmében megjelölt indokok egyértelműen alátámasztják a befektetési társaság jogellenes ügyvitelét, melyet az alperesnek lehetősége lett volna megvizsgálni, azonban arra jogsértően nem került sor.

Az alperes ellenkérelmében - fenntartva a határozatában foglaltakat - a felperes keresetének elutasítását és a perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a határozata megalapozott és jogszerű. A felperes nem volt ügyfél a közigazgatási eljárásban, és reá nézve a határozata nem tartalmaz rendelkezést, így a határozatának bírósági felülvizsgálatára irányuló peres eljárásban nincs keresetjoga. A felperes által a bejelentésében előadott körülmények alapján a felperes nem tekinthető ügyfélnek, a közigazgatási hatósági eljárásban a felperes által előadott sérelmek orvoslása bírósági útra tartozik. Nem bírálhat el egyedi polgári jogi jogvitát, így nem vizsgálhatta, hogy a befektetési társaság jogszerűen terhelte-e meg a felperes által hivatkozott személyek értékpapírszámláját. A felperes részvényesi jogainak az igazgatóság által történt korlátozása miatt a felperes a cégbíróság előtt kereshet jogorvoslatot. A jogalkalmazói körébe utalt törvények az engedélyezési eljárásokat szabályozzák kérelemre induló eljárásként. A nem nevesítetten kérelemre induló eljárások minden esetben hivatalból indulnak. A felperes nem lett az eljárás ügyfele azáltal, hogy a bejelentésnek minősülő beadványában eljárás lefolytatását kérte, és az eljárását nem lehet kérelemre induló eljárásnak tekinteni. A perbeli ellenőrzés hivatalból indult, saját maga döntött a vizsgálat lefolytatásáról. Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 141. §-ában és a PSZÁF tv. 11/R §-ában rögzített szabályoknak megfelelően intézte el a felperes bejelentését, és a felperest, mint bejelentőt tájékoztatta. A PSZÁF tv. 11/D. §-a a Ket. 15. § (1) bekezdéséhez képest szűkebb ügyfélfogalmat határoz meg, mely nem írja felül a hivatalbóli eljárás elvét. A PSZÁF tv. 11/D. §-ában rögzített ügyfélfogalom csak a hivatalból és a kérelemre induló eljárásokban értelmezhető.

A felperes keresete nem alapos.

A bíróság az alperes határozatát a PSZÁF tv. 4. § (3) bekezdése és a Pp. 324. § (2) bekezdésének a) pontja alapján a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

A PSZÁF tv. 4. § (2) bekezdése értelmében e törvény hatálya kiterjed a Felügyelet által végzett engedélyezési és felügyeleti ellenőrzési eljárásra. Az e törvény hatálya alá tartozó eljárásra a Ket-et a 3. §-ban felsorolt törvényekben meghatározott ügyfajtára irányadó különös eljárási szabályokban és az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni. Ezzel összhangban álló rendelkezést tartalmaz a Ket. 13. § (2) bekezdésének e) pontja, mely szerint e törvény rendelkezéseit a pénz- és tőkepiaci, a biztosítási, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári és a magán-nyugdíjpénztári tevékenység felügyeletével kapcsolatos eljárásban csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajtára vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.

A PSZÁF tv. 11/D. § (1) bekezdése értelmében a Felügyelet előtti eljárásban ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akire nézve a Felügyelet jogot vagy kötelezettséget állapíthat meg, akit hatósági ellenőrzés alá vont, illetve, aki a Felügyelethez kérelem benyújtásával közigazgatási eljárás lefolytatását kezdeményezte.

A PSZÁF tv. 4. § (3) bekezdése értelmében a Felügyelet határozatát és végzését megváltoztatni, módosítani vagy megsemmisíteni, illetve a Felügyeletet eljárás lefolytatására kötelezni nem lehet. A Felügyelet döntése ellene - a közigazgatási eljárás keretében - fellebbezésnek helye nincs. A Felügyelet határozatának bírósági felülvizsgálata a Fővárosi Bíróságtól keresettel kérhető.

A Ket. 109. § (1) bekezdése szerint az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát a határozat közlésétől számított harminc napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró illetékes bíróságtól a határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával.

A Pp. 327. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási per indítására az jogosult:

- a) aki a felülvizsgálendő közigazgatási határozat alapjául szolgáló eljárásban ügyfél volt, vagy az ügyfél jogállása illette meg,
- b) akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási határozat közvetlenül érinti.

A Legfelsőbb Bíróság 2004. szeptember 30. napján hozott, az önkormányzatok perindítási jogosultságáról szóló 2/2004. KJE számú jogegységi határozata szerint a keresetösségi jog (perbeli legitimáció) alapvetően anyagi jogi kérdés, a félnek a jogvitában való anyagi jogi érdekelttségére vonatkozik, és így a jogvita érdeme körében bírálható el, hiánya a kereset ítélettel való elutasítását eredményezi.

A Legfelsőbb Bíróság 2006. március 30. napján hozott 3/2006. KJE számú jogegységi határozata szerint a közigazgatási perben a bíróság a Pp. 130. §-ának alkalmazása során a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról rendelkező 2005. évi XVII. törvénnyel módosított Pp. XX. fejezet szabályainak figyelembevételével utasíthatja el. A jogegységi határozat indokolása szerint a felperes törvényi érdekelttségének hiánya általában csak a kereset érdemi vizsgálata során és

csak akkor állapítható meg, ha a Ket. 15.§ (1)-(6) bekezdése, illetőleg a Pp. 327.§ (1) bekezdés a)-c) pontja alapján sincs perindítási jogosultsága.

A Pp. 327. § (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján a keresetindításra jogosultak köre két nagy csoportba osztható. Egyik csoportba az ügyfél, illetve azok a személyek, szervezetek tartoznak, akiket az ügyfél jogállása illette meg, míg a másik csoportba azok a személyek, szervezetek sorolhatók, akiknek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási határozat közvetlenül érinti. A törvényi rendelkezés ugyanis az ügyfélen kívül olyan személyekre (szervekre) is kiterjeszti a közigazgatási per indítására jogosultak körét, akik a közigazgatási hatósági eljárásban nem vettek részt. A Pp. 327. § (1) bekezdése alapján egyértelműen megállapítható, hogy ha a keresetet előterjesztő fél a közigazgatási eljárásban ügyfélként vett részt, akkor a bíróságnak nem kell vizsgálnia, hogy az ügy jogát vagy törvényes érdekét érinti-e. Amikor azonban nem ügyfél él a keresetindítási jogosultságával egy adott közigazgatási határozattal szemben, akkor külön vizsgálat tárgyát képezi a felperes közvetlen érdekeltiségének fennállta.

Az irányadó bírósági gyakorlat, a Legfelsőbb Bíróság 2/2004. KJE és 3/2006. KJE számú jogegységi határozata szerint az ügyféli érintettségnek - a fél jogát vagy törvényes érdekét illetően - mindig a közigazgatási határozattal összefüggésben kell fennállnia. Csak az lehet ügyfél, akire a határozat rendelkezésének közvetlen kihatása van. A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatának a magyar jogrendben érvényesülő rendszere az alanyi jogvédelem. A jogvédelem terjedelmét a fél anyagi jogán esett sérelem határolja körül; a keresetindítás feltétele, hogy a közigazgatási határozat a fél anyagi jogát sértse vagy veszélyeztesse. A közigazgatási perben a perindítási jogosultság feltétele a fél jogképessége, továbbá, hogy az eljárás alapjául szolgáló ügy a fél jogát vagy jogos érdekét érintse. A jogos érdek fogalma alatt a jogszabályon alapuló, jog által védett érdeket kell érteni. A fél érintettsége a kereshetőségi jogban (perbeli legitimáció, legitimatio ad causam) valósul meg. A kereshetőségi jog közvetlen érintettséget, meghatározott érdekeltégi kapcsolatot feltételez. A felperesi perbeli legitimáció alapja a per tárgya és a felperes közötti közvetlen kapcsolat, míg közvetett érintettségéből nem származik kereshetőségi jog.

A PSZÁF tv. 4. § (2) bekezdése és a Ket. 13. § (2) bekezdésének e) pontja szerint az alperes által lefolytatott engedélyezési és felügyeleti ellenőrzési eljárásokban a Ket. rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha a PSZÁF tv. és annak a 3. §-ában rögzített törvényekben meghatározott ügyfajtára irányadó különös eljárási szabályok eltérő szabályt nem állapítanak meg. Ha az alperes közigazgatási hatósági eljárására irányadó eljárási jogszabályi rendelkezések, mint speciális előírások valamely kérdésben a Ket. rendelkezéseitől eltérő szabályt állapítanak meg, akkor a Ket-et mint általános szabályt nem lehet alkalmazni. Az alperes előtti hatósági eljárásokban irányadó ügyfélfogalom tekintetében a PSZÁF tv. 11/D. § (1) bekezdése a Ket-nek a közigazgatási hatósági eljárásban irányadó 15. §-ától eltérő, speciális szabályokat tartalmaz, így a Ket-nek az ügyfél fogalmát szabályozó előírásai az alperes eljárása során nem alkalmazhatók. A PSZÁF tv. 11/D. § (1) bekezdésének speciális előírása alapján kell vizsgálni, hogy ki minősül az alperes hatósági eljárásaiban ügyfélnek.

A jelen perben felülvizsgálni kért közigazgatási eljárás során az alperes az Zrt. befektetési szolgáltatási, kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységvégzésének kockázatalapú célvizsgálatát

folytatta le, melynek eredményeként hozott határozatában a társaságnál lefolytatott célvizsgálatot felügyeleti intézkedés alkalmazása nélkül lezárta, mert a társaságnál nem tárt fel felügyeleti intézkedést szükségessé tevő, jogszabálysértő hiányosságot. Ebben a közigazgatási hatósági eljárásban az Zrt. és az alperes között közigazgatási jogviszony jött létre, a keresettel támadott alperesi határozat kizárólag a társaságra nézve tartalmaz rendelkezést, a határozat címzettje a társaság, így a közigazgatási eljárásban a PSZÁF tv. 11/D. § (1) bekezdése alapján kizárólag a társaság, mint hatósági ellenőrzés alá vont jogi személy minősült ügyfélnek. A célvizsgálatot lezáró határozat az eljárás ügyfelén kívül másra nézve közvetlenül jogot vagy kötelezettséget, valamint törvényes érdeket nem keletkeztetett. Az alperes határozatában a felperesre vonatkozóan semmilyen jogot vagy kötelezettséget nem állapított meg, az reá vonatkozóan rendelkezést nem tartalmaz, és nem a felperest, hanem a társaságot vonta az alperes hatósági ellenőrzés alá. A felperes a perbeli esetben nem tekinthető olyan személynek, aki az alpereshez kérelem benyújtásával közigazgatási eljárás lefolytatását kezdeményezte, mert az alperes felügyeleti ellenőrzési eljárása a PSZAF tv. 11/R. § (3) bekezdése alapján nem a felperes kérelmére, hanem a bejelentése folytán hivatalból indult meg.

A PSZAF tv. 11/R. §-a tartalmazza a fogyasztói bejelentésekkel kapcsolatos alperesi eljárásra vonatkozó szabályokat. A PSZAF tv. 11/R. § (1) bekezdése szerint a Felügyelet a 3. §-ban meghatározott törvényekben foglalt engedély- vagy bejelentés-köteles tevékenységekre vonatkozó írásos fogyasztói bejelentést tizenöt napon belül megvizsgálja, és ha az a Felügyelet közvetlen intézkedését nem igényli, az érintett pénzügyi szervezetnek észrevételezésre és kivizsgálásra továbbítja. A PSZÁF tv. 11/R. § (3) bekezdése értelmében, ha a bejelentés alapján valószínűsíthető, hogy a pénzügyi szervezet gyakorlata nem felel meg a 3. §-ban felsorolt jogszabályok, felügyeleti határozat vagy saját szabályzat rendelkezéseinek, a Felügyelet ellenőrzést tarthat, és ennek tényéről a bejelentőt a bejelentés beérkezését követő harminc napon belül értesíti. A PSZÁF tv. 11/R. § (5) bekezdése alapján a Felügyelet a bejelentéssel kapcsolatban - a pénzügyi szervezet vizsgálatának eredményét figyelembe véve - a pénzügyi szervezet válaszána beérkezését követő tizenöt napon belül a bejelentőt tájékoztatja.

Az alperes hatósági eljárása vagy kérelemre, vagy hivatalból indul. Kérelemre induló eljárásoknak kizárólag az alperes által lefolytatott engedélyezési eljárások minősülnek. A PSZÁF tv. és a 3. §-ában felsorolt, a pénzügyi szervezetekre irányadó törvényekben meghatározott ügyfajtákra alkalmazandó különös eljárási szabályok tételesen tartalmazzák az engedélyköteles esetköröket. Az alperes felügyeleti ellenőrzési eljárása kizárólag hivatalból indul, az sem bejelentésre, sem kérelemre nem kényszeríthető ki. A fogyasztói bejelentés nem kérelemnek, hanem a PSZÁF tv. 3. §-ában meghatározott törvényekben szereplő pénzügyi szervezetek által végzett engedély- vagy bejelentés köteles tevékenységek jogsértő voltát sérelmező, a bejelentőt ért egyéni jog- vagy érdeksérelmet kifogásoló beadványnak minősül, melynek elintézésére a PSZÁF tv. 11/R. §-a irányadó. A PSZÁF tv. 11/R. § (3) bekezdésében rögzített szabályozás szerint az alperes mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy ha a fogyasztói bejelentés alapján valószínűsíthető, hogy a pénzügyi szervezet gyakorlata nem felel meg a 3. §-ban felsorolt jogszabályok, felügyeleti határozat vagy saját szabályzat rendelkezéseinek, akkor az alperes hivatalból indít-e ellenőrzési eljárást. A bejelentés folytán hivatalból indult felügyeleti ellenőrzési eljárásban a bejelentőt nem illetik meg az ügyfél jogai, és nem terheli annak kötelezettségei, a bejelentő nem szerepel a PSZÁF tv. 11/D. § (1) bekezdése szerinti

fogalom meghatározásban, ezért a bejelentő nem minősül ügyfélnek. Mindezek folytán a per előzményét képező közigazgatási eljárásban a Zrt. volt az ügyfél, míg a felperes bejelentőnek minősül, ezért a felperes perindítási jogosultsága nem alapulhatott az ügyféli minőségen. A PSZÁF tv. 11/R. § (3) bekezdése a Ket. 29. § (1) bekezdéséhez képest eltérő, speciális rendelkezést tartalmaz, ezért a Ket. 29. § (1) bekezdése mint általános előírás a perbeli esetben nem alkalmazható.

Az alperes határozata a felperesre, mint a tőkepiac szereplőjére, a társaság részvényesére közvetlen érdekeltséget nem hozott létre. A felperes által a bejelentésében előadott vélt vagy valós jogsérelmek orvoslása bírósági útra tartozik. Az alperes nem rendelkezik hatáskörrel egyedi polgári jogi jogviták elbírálására, így nem vizsgálhatta, hogy a befektetési társaság jogszerűen terhelte-e meg a felperes bejelentésében megjelölt személyek értékpapírszámláját. A részvényeseket megillető jogok korlátozása, a kisebbségvédelmi szabályok esetleges megsértése miatt a felperes a cégbíróságtól kérhet jogvédelmet. A felperes által megjelölt sérelmek a célvizsgálat lefolytatására irányuló közigazgatási eljárásban közvetlen érdekeltséget, a felperes jogának érintettségét, így perindítási jogosultságát nem teremtették meg. Az alperes a felperesi bejelentés folytán hivatalból lefolytatta a kockázatalapú célvizsgálatot, mely kiterjedt az ügyfélkövetelések pénz- és értékpapír fedezettségének, az ügyfélvagyon elkülönített kezelésének, az ügyfélvagyon védelmének, valamint a mérleg- és eredmény-kimutatáshoz kapcsolódó felügyeleti adatszolgáltatás jelentéstáblák nyilvántartásokkal való összhangjának ellenőrzésére, továbbá a tulajdonosi érdekkapcsolatok tisztázására. A Tpt. 378. §-a, 396. § (1) bekezdése és a PSZÁF tv. 2. § (1) bekezdése alapján az alperes működésének célja a befektetők védelme, a tőkepiaci tevékenységet folytató szervezetek piaci működésének engedélyezése, prudens, hatékony és jogszerű működésének elősegítése és folyamatos felügyelete, valamint átlátható, tiszta piaci viszonyok kialakítása és fenntartása. Ezen jogalkotói célok érvényesülése érdekében az alperes hatáskörébe tartozik annak ellenőrzése, hogy a befektetési társaság a befektetési szolgáltatási és kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységét mindenkor az általa kiadott tevékenységi engedélynek, a Tpt-nek, az egyéb irányadó jogszabályi előírásoknak, határozatainak és a saját szabályzatainak megfelelően végzi-e, melynek az alperes a perbeli célvizsgálat lefolytatásával eleget tett. Az alperes hatósági jogkörébe tartozó felügyelet gyakorlása önmagában nem alapozza meg a részvényes, illetve a fogyasztó érdekeltségét, a felperesnek az alperes eljárásával szemben, a részvényesek, illetve a fogyasztók jogainak védelmét nem kellően érvényre juttató kifogása, az alperesi határozat jogszerűségének vitatása nem teremt meg a konkrét jogi érdekeltséget. A keresetösségi jog felperes általi értelmezése nem járhat azzal a következménnyel, hogy a felperes a per révén ellenőrizze az alperes eljárásának törvényességét, mert a határozat jogszerűségének megítélése a bíróság feladata.

Az Alkotmány 57. §-ának (1) és (5) bekezdése a bírósághoz fordulás jogát foglalja magában. Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslással élhet az olyan bírói, államigazgatási vagy más hatósági döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Az alapvető jogból következően az államra az a kötelezettség hárul, hogy a jogviták elbírálására bírói utat biztosítson. Ez a rendelkezés azonban a szabályozásból következően nem jelent korlátozhatatlan alanyi jogot a perindításra. A bírósági felülvizsgálat lehetősége nem korlátlan, az a „törvényben meghatározottak szerint” illeti meg az arra jogosultakat.

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.III.37.075/2005/11. számú ítéletében kifejtette, hogy a bíróság a kereshetőségi jog alapjául szolgáló törvényes érdeket konkrétan, az adott közigazgatási jogviszonyban vizsgálja, és közvetlen érdekeltséget kíván. A jog társadalmi rendeltetésével ellentétes hatást váltana ki ugyanis a kereshetőségi jogban megnyilvánuló törvényes érdekeltség kereteinek parttalan kiterjesztése. Joggal való visszaéléshez vezetne számos közigazgatási eljárásban olyan személyek számára is keresetindítási jogot engedni, akik (amelyek) az alapul szolgáló közigazgatási ügyben közvetlenül törvényes érdekeltséggel nem rendelkeznek, nem érintettek, a közigazgatási jogviszonynak nem alanyai, érintettségüket távoli - egyéb jogi úton is megvédhető - gazdasági vagy más érdekekre alapozzák.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a felperes kereshetőségi joga az Zrt-nél lefolytatott célvizsgálatot lezáró alperesi határozat bírósági felülvizsgálata vonatkozásában nem áll fenn, azt a felperes nem tudta igazolni, ezért a bíróság a felperes keresetét - figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 2/2004. KJE és 3/2006. KJE számú jogegységi határozataiban kifejtettekre - érdemi vizsgálat alapján ítélettel elutasította. A bíróság a felperes kereshetőségi jogának hiánya miatt nem vizsgálhatta érdemben a felperes keresetének az alperesi határozat jogszerűségét érdemben vitató részét. A kereshetőségi jog fennálltának vizsgálata megelőzi a keresettel támadott közigazgatási határozat jogszerűségének elbírálását, ellenkező esetben a kereset érdemi elbírálása szükségtelenné tenné a perindítási jogosultság fennálltának vizsgálatát.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes perben felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerint megállapított mértékű költségeinek megfizetésére.

A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdésének h) pontja alapján az őt megillető tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére a keresetlevelére lerótt forint kereseti illetéket. A felperes az Itv. 43. § (3) bekezdése szerint kereseti illeték viselésére köteles, és a bíróságnak az illeték lerovása folytán nem kellett a felperest köteleznie a kereseti illeték megfizetésére.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2008. évi február hó . napján

dr. s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:

